

[Holmberg.]

bestyrelse, en direktion og revision m. v. Jeg vil gerne spørge ministeren, hvordan det egentlig ligger regnskabsmæssigt for denne bane i de senere år. Jeg går ud fra som en selvfølge, at ministeren har de tal til rådighed, så at vi kan stifte bekendtskab med dem her i dag.

Staten ejer hele aktiekapitalen, og det er meningen, at staten skal overtage aktiver og passiver og en obligationsgæld på 2 mill. kr. Denne obligationsgæld skal så indfries, og der vil blive søgt tillægsbevilling for finansåret 1966-67. Der regnes med, at den formodede bevilling ikke skal påvirke DSBs anlægsbudget i øvrigt, og det er vel i og for sig også ganske fornuftigt; det er måske bare et spørgsmål om bogholderi, det hele taget i betragtning. Det gælder måske også det øvrige, som er anført, nemlig at der for de dokumenter, som her fordres, ikke kræves stempelafgift. Jeg vil dog sige, at det ville være lidt anderledes, hvis det var en privat, der købte, så det er måske knap nok helt fair, men det er vel en form for bogholderi.

Jeg kan altså give det lille lovforslag min anbefaling på partiets vegne, men jeg har endnu en enkelt bemærkning til den højtærede minister. Vi har jo før drøftet DSB — det gør vi næsten hvert år, vi gjorde det også sidste år — og her kan vi jo mange gange være uenige om forskelligt, men jeg tror alligevel, vi alle er enige om, at underskuddet er stort og vel egentlig også for stort. Sidste gang, vi drøftede DSB, var i forbindelse med takstforhøjelserne, og da udtalte ministeren sig måske ikke just med velvilje, men vi drøftede i hvert tilfælde muligheden for frigørelse fra staten, måske som et koncessioneret selskab. Det er da klart, at der dengang, for et år siden, ikke blev taget stilling hertil, men vi anmodede den højtærede minister om en sagkyndig undersøgelse af, hvordan en sådan eventuel overgang kunne gennemføres. Det er altså et år siden, vi anmodede ministeren herom, og så er det vel rimeligt, nu vi har de ting til debat, at spørge, om en sådan undersøgelse er sat i gang, og hvor langt man eventuelt er fremme.

**Juul Madsen:** Da mit partis ordfører, fru Gerda Møller, er forhindret i at være til stede, skal jeg på partiets vegne meddele,

at vi kan tiltræde det foreliggende forslag til lov om erhvervelse af Gedserbanen.

Vedrørende de bemærkninger, hr. Holmberg kom med, kan jeg sige, at vi i det konservative folkeparti ofte har rejst tanken om en koncessionsordning for statsbanerne, ligesom vi er interesseret i en vurdering af de enkelte banestrækninger. Vi forventer her et initiativ fra ministeren for offentlige arbejder, og kommer dette initiativ ikke, må vi fra anden side overveje at tage et sådant.

**Kirkegaard:** Efter lovforslaget er det ikke meningen, der skal ske ændringer angående banens drift, ej heller i det reelle ejerforhold. Der fjernes bare nogle gamle, overflødige kruseduller, og det er for mig at se uhyre fornuftigt.

Jeg vil også gerne give tilslutning til, at ministeren får bevilget de fornødne midler til afvikling af banens gæld m. v. Det skulle nemlig gå sådan, at ministeren tvinges til at spare på nødvendige investeringer, rationaliseringer eller automatiseringer inden for DSB for at få denne gæld afviklet. Det kan hverken ministeren eller i sidste ende skatteyderne være tjent med.

På mit partis vegne kan jeg anbefale lovforslaget.

**Arne Larsen:** Ligesom andre ordførere kan jeg på socialistisk folkepartis vegne give tilslutning til gennemførelse af forslag til lov om statens erhvervelse af Gedserbanen.

Lovforslaget giver mig ikke anledning til mange bemærkninger. Jeg synes, det er ganske fornuftigt, at den koncession, som den 1. juli 1886 blev givet etatsråd C. F. Tietgen og af denne overdraget til Gedser Jernbane-Selskab A/S, nu, da koncessionen udløber den 1. juli 1966, helt og holdent overdrages til staten.

Staten har lige siden 1. januar 1893 forpagtet Gedserbanen og haft det fulde ansvar for banens drift. Man kan måske udtale lidt forundring over, at problemet ikke allerede dengang ordnedes ved statens fulde overtagelse af koncessionen samtidig med baneanlæggene, men at man i 73 år har haft en overenskomst om forpagtning, og man kan vel sige, at det er på høje tid, at dette noget mærkværdige forhold bringes til ophør.